

1512

ZARZĄDZENIE Nr 193 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 grudnia 1951 r.

w sprawie ustalenia okręgów i siedziby dyrekcji okręgowych szkolenia zawodowego.

Na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla celów administracji szkolnictwa zawodowego ustanawia się 17 okręgów szkolenia zawodowego wymienionych w § 6.

§ 2. Terenowym organem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego jest dyrekcja okręgowa szkolenia zawodowego.

§ 3. Na czele dyrekcji okręgowej szkolenia zawodowego stoi dyrektor mianowany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

§ 4. Do zakresu działania dyrekcji okręgowej szkolenia zawodowego należy kierownictwo i organizacja oraz nadzór pedagogiczny i administracyjny nad szkoleniem zawodowym na terenie okręgu szkolenia zawodowego w ramach zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego, określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 277).

§ 5. Szczegółową organizację i zakres działania dyrekcji okręgowych szkolenia zawodowego określi osobne zarządzenie.

§ 6. Stosownie do postanowień § 1 ustala się na-

stępujące okręgi i siedziby dyrekcji okręgowych szkolenia zawodowego:

Lp.	Nazwa okręgu	Obszar okręgu	Siedziba dyrekcji
1.	białostocki	woj. białostockie	Białystok
2.	bydgoski	woj. bydgoskie	Toruń
3.	gdański	woj. gdańskie	Gdańsk-Wrzeszcz
4.	katowicki	woj. katowickie	Katowice
5.	kielecki	woj. kieleckie	Kielce
6.	koszaliński	woj. koszalińskie	Koszalin
7.	krakowski	woj. krakowskie	Kraków
8.	lubelski	woj. lubelskie	Lublin
9.	łódzki	woj. łódzkie i m. Łódź	Łódź
10.	olsztyński	woj. olsztyńskie	Olsztyn
11.	opolski	woj. opolskie	Opole
12.	poznański	woj. poznańskie	Poznań
13.	rzeszowski	woj. rzeszowskie	Rzeszów
14.	szczeciński	woj. szczecińskie	Szczecin
15.	warszawski	woj. warszawskie i m. st. Warszawa	Warszawa
16.	wrocławski	woj. wrocławskie	Wrocław
17.	zielonogórski	woj. zielonogórskie	Zielona Góra

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1513

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 15 grudnia 1951 r.

w sprawie robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich.

W celu zapewnienia rozwoju wyższej formy ruchu wynalazczego, połączenia twórczej inicjatywy i praktycznego doświadczenia przodowników pracy, robotników i majstrów z wiadomościami i doświadczeniami techników i inżynierów zarządza się na podstawie § 3 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188), co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa:

- 1) o dekreście o wynalazczości pracowniczej, należy przez to rozumieć dekret z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 428);
- 2) o przepisach o organizacji wynalazczości pracowniczej, należy przez to rozumieć zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 lipca 1951 r. w sprawie określenia organów właściwych do przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień i do rozstrzygania sporów o wysokość wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonaleń techniczne i usprawnienia, jak również trybu postępowania tych organów (Monitor Polski Nr A-66, poz. 869);
- 3) o przepisach o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczej, należy przez to rozumieć uchwałę Nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wyna-

lazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446);

- 4) o przepisach o wynagradzaniu za pomoc techniczną, należy przez to rozumieć zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1951 r. w sprawie premowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1137);

- 5) o projekcie racjonalizatorskim, należy przez to rozumieć pracowniczy wynalazek, udoskonaleń techniczne lub usprawnienie w rozumieniu art. 1 pkt 3, 4 i 5 dekretu o wynalazczości pracowniczej.

§ 2. Robotniczo-inżynierską brygadą racjonalizatorską, zwaną dalej w skróceniu „brygadą racjonalizatorską”, jest zespół pracowników uspołecznionego zakładu pracy, powstały dla wykonywania zadań racjonalizatorskich, mających na celu szybkie dopomaganie zakładowi pracy w usuwaniu wąskich przekrojów produkcji, pracochłonnych prac itp. przez opracowywanie projektów racjonalizatorskich oraz wprowadzanie ich w życie.

§ 3. Każdy pracownik uspołecznionego zakładu pracy może inicjować utworzenie brygady racjonalizatorskiej dobierając sobie odpowiedni skład osobowy, dający gwarancję wykonania przyjętego zadania racjonalizatorskiego w określonym terminie. Przykładowy skład brygady: 2 ślusarzy, tokarz, technolog, konstruktor.